

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote, cui in oratione dormita[n]ti crucifixus dorsum vertebat, cap.

29

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

190 DE TENTATIONE

dore se excusit, nec postea tanto torpori facile consensit. Hoc scias quia non permittitur diabolus nos tentare quantum vult, & quā diu vult, ne decepti ab illo pereamus: sēpe inuitus, virtute diuina cōpulsus, his quos tentet fallaciam suam manifestat.

CAPUT XXIX.

SACERDOS quidam ex monachis nostris solitus fuit dictis matutinis in illo interuallo, quo fratres solent vacare orationi vel psalmis, supernam sedium se deponere, & inter orationis verba dormitare. Volens illi Dominus ostendere, quia tali hora, & maximē in tali loco, non esset dormitandum, sed in oratione vigilandum, apparuit in cruce ei verso dorso ad illum, vt dicere videtur: Quia tepidus es & acediosus, non es dignus faciem meā intueri, & hoc sibi sāpe contigisse testatus est.

CAPUT XXX.

ALIVS quidam monachorum nostrorum, Christianus nomine, ætate quidem iuuenis, sed viet tam sanctissimæ fuit, vt unus crederetur de Sanctis, qui sunt in terra Domini. Hic corpore tam debilis erat, vt eū viuere tñderet. Nocte quadam, dictis matutinis usque ad laudes, capiti suo parcere volens, super lignū quoddā ante altare se prostrauit, sub forma orationis ibi dormitās. Mox vt oculos clauserat, affuit gloria domīna nostra virgo Maria, & ueste eū feriēs, excitauit dicens; Christiane, nō est hic locus dormiēdi, sed orādi. Statim ille euigilās, apertis oculis posteriora feminæ recedētis vidit, & vocē femineā iā dictum sermonē cōcludentem audiuit. A P O L. Quātū ex isto iuene cōsidero, nō omne tēdū boni operis ex vitio est, sed aliquādo ex corporis infirmitate. CÆSAR. Ex vitio prīmī hominiis omnis tētatio est & infirmitas, septēverò ex culpa illius cōtraximus pœnaltates, esuriē videlicet, sitim, frigus, calorē, lassitudinem, infirmitatē, mortē: quādo motus harū penalitatū ordinatus est, pœnā habet, sed nō culpā: quādo verò ordinatus est, pœnā habet & culpam. AROLLON. Quid appellas lassitudinē? CÆSARIUS. Somnolentiam, & aliū